

Συμμετέχουμε στην συγκέντρωση την Τετάρτη 25/4 12.30 στο Σύνταγμα

Η πολιτική της απελευθέρωσης, ή αλλιώς το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου αποτελεί σταθερά κεντρικό στόχο όλων των κυβερνήσεων της μνημονιακής περιόδου, καθώς και των δανειστών (ΕΕ, ΔΝΤ). Η παρούσα κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ δεν αποτελεί εξαίρεση κάτι το οποίο έχει γίνει αρκετά σαφές τα τελευταία τρία χρόνια. Κομβικό σημείο στην κατεύθυνση των ιδιωτικοποιήσεων ήταν η συγκρότηση του υπερταμείου, το οποίο απορρόφησε όλη τη δημόσια ιδιοκτησία για έναν αιώνα, προκειμένου να την εκμεταλλευτεί ή να την πουλήσει για την εξυπηρέτηση του χρέους. Μετά τα λιμάνια, τα αεροδρόμια, το Ελληνικό, τις δημόσιες εκτάσεις, σειρά έχουν οι Δημόσιες Εταιρίες Κοινής Ωφέλειας. Η ΔΕΠΑ, ο ΔΕΣΦΑ, τα ΕΛΠΕ, η ΕΥΔΑΠ, η ΕΥΑΘ, τα ΕΛΤΑ, ο ΟΑΣΑ (ΟΣΥ), ο ΟΣΕ, η ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ (ΣΤΑΣΥ), η ΕΛΒΟ, η ΔΕΗ αποτελούν μερικές από τις εταιρίες οι οποίες βρίσκονται στο στόχαστρο. Αιχμή του δόρατος είναι η παραχώρηση του ενεργειακού τομέα στο ιδιωτικό κεφάλαιο και στον έλεγχο των δανειστών, η οποία δρομολογείται μεθοδικά εδώ και αρκετά χρόνια καθώς η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ έχει ξεκινήσει ήδη από το 2001 μέσω της εισόδου στο Χρηματιστήριο.

Την Τετάρτη 18/4 κατατέθηκε στην Βουλή το νομοσχέδιο το οποίο εκκινά την διαδικασία για την πώληση τριών λιγνιτικών μονάδων της ΔΕΗ (Μεγαλόπολη 3-4, Μελίτη Ι), και της άδειας για μια τέταρτη (Μελίτη ΙΙ), το σύνολο του εξοπλισμού, των εγκαταστάσεων, των απαλλοτριωμένων εδαφών, των λιγνιτικών πεδίων και ορυχείων. Ο δημόσιος πόρος που εδώ και σχεδόν 70 χρόνια περιορίζει την ενεργειακή εξάρτηση και εξασφαλίζει φτηνό ρεύμα, πρόκειται να πουληθεί και πλέον να αποτελέσει ιδιοκτησία κάποιου fund ή κάποιας κοινοπραξίας εταιριών. Πέραν όμως της πώλησης των μονάδων, το κατατεθειμένο νομοσχέδιο δεσμεύει την ΔΕΗ να υπολειτουργεί για αρκετά χρόνια την εναπομείνασα μονάδα της (Μεγαλόπολη 5) στα 500MW αντί για 811MW, εξασφαλίζοντας στους ιδιώτες παραγωγούς ένα ακόμα τμήμα της παραγόμενης ηλεκτρικής ισχύος και μάλιστα με ακριβότερο κόστος παραγωγής.

Η σημασία της πώλησης των μονάδων είναι τεράστια διότι αποτελεί ένα καθοριστικό βήμα προς την επικείμενη συνολική και οριστική διάλυση της ΔΕΗ, το οποίο αποτελεί και τον τελικό στόχο της ΕΕ και της κυβέρνησης. Άλλωστε όταν ολοκληρωθεί η πώληση των

μονάδων (με ή χωρίς τις υδροηλεκτρικές μονάδες οι οποίες είναι επίσης στο στόχαστρο), αμέσως μετά αναμένεται η πώληση μετοχικού πακέτου 17% της ΔΕΗ σε στρατηγικό επενδυτή (με το δημόσιο να περιορίζεται σε 34%), ενώ μέσα στα επόμενα δύο χρόνια είναι μνημονιακή δέσμευση η παραχώρηση του μισού της πελατολογίου στους ιδιώτες προμηθευτές. Στην νέα συνθήκη η οποία σχεδιάζεται:

- ο ενεργειακός τομέας δεν θα είναι πλέον στον έστω και μερικό έλεγχο του δημοσίου με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει. Η επάρκεια, η ασφάλεια τροφοδότησης των καταναλωτών θα εξαρτάται αποκλειστικά από την ορθή λειτουργία της αγοράς, την κοινωνική υπευθυνότητα (!) των επενδυτών, και την «βιωσιμότητα» των επιχειρηματικών τους σχεδίων.

- η πρόσβαση στον ηλεκτρισμό για τα φτωχά νοικοκυριά θα καταστεί πολύ πιο δύσκολη. Το άνοιγμα της αγοράς είναι ήδη σαφές ότι πολλαπλασιάζει τα σπίτια χωρίς ρεύμα, τα μαγκάλια, την ενεργειακή φτώχεια. Αλλά ακόμα και για όσους θα έχουν ρεύμα, φαίνεται καθαρά ότι η απελευθέρωση κάθε άλλο παρά οδηγεί στην μείωση των τιμών του ηλεκτρισμού. Τα τελευταία χρόνια η τιμή του ρεύματος που πληρώνουν τα νοικοκυριά έχει διπλασιαστεί και τα χρέη τους έχουν εκτιναχθεί προκειμένου να χρηματοδοτηθούν οι επιδοτήσεις των ιδιωτών στον κλάδο του ηλεκτρισμού.

- θα ξεδιπλωθεί μια εκ νέου επίθεση σε εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις. Οι μισθοί, τα δικαιώματα, η εργασία των 1300 εργαζομένων στις προς πώληση μονάδες αλλά και του συνόλου των εργαζομένων στον όμιλο ΔΕΗ, κάθε άλλο παρά είναι διασφαλισμένη, αντίθετα με ότι ισχυρίζεται η κυβέρνηση. Πέραν όμως των απολύσεων και της διάλυσης των εργασιακών σχέσεων εντός της ΔΕΗ, η παραχώρηση του ενεργειακού κλάδου στον ιδιωτικό τομέα θα σημάνει μια συνολική αλλαγή στους όρους εργασίας όλων όσων εργάζονται στον ενεργειακό κλάδο. Μερικά χρόνια μετά από την πλήρη απελευθέρωση της αγοράς των τηλεπικοινωνιών είναι σαφές ποιο είναι καθεστώς εργασίας για όλους, είτε δουλεύουν στον ΟΤΕ είτε στις άλλες πολυεθνικές των τηλεπικοινωνιών.

Απέναντι σε αυτές τις συνθήκες οι συνδικαλιστικές ηγεσίες του γραφειοκρατικού συνδικαλισμού δεν προασπίστηκαν τα συμφέροντα της κοινωνίας και των εργαζομένων. Αντιθέτως συνέπραξαν με κάθε τρόπο στην πραγματικότητα όπως έχει διαμορφωθεί. Όμως, αυτοί που θα βρεθούν σε χειρότερη μοίρα αν δεν αποτραπούν τα σχέδια πώλησης των μονάδων και δεν ανατραπούν συνολικά τα σχέδια διάλυσης της ΔΕΗ και του όποιου κοινωνικού χαρακτήρα αυτή ακόμα διατηρεί, πρώτα και κύρια είναι τα φτωχά στρώματα, οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι, και ειδικότερα οι εργαζόμενοι του κλάδου της ενέργειας.

Χαρακτηριστική είναι και η στάση του προεδρείου του Ε.Κ.Α., το οποίο αν και το Δ.Σ., μετά από πρόταση της Α.Τ.Ε. είχε πάρει μια κατ' αρχήν ομόφωνη απόφαση στη συνεδρίαση του στις 18.4 για 4ωρη στάση εργασίας και συμμετοχή στο συλλαλητήριο των εργαζομένων στη ΔΕΗ, μετά από μια συνάντηση με τους εκπροσώπους των σωματείων ΔΕΚΟ στις 23.4, δεν προχώρησε στην κήρυξη της στάσης εργασίας κι έμεινε στα ευχολόγια του απλού ΔΤ που εξέδωσε για το θέμα στις 20/4.

Για την Α.Τ.Ε. ο αγώνας αυτός αφορά άμεσα όλους τους εργαζόμενους αλλά και τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία και με αυτή την έννοια είναι και δική μας υπόθεση. Δεν στεκόμαστε απλά αλληλέγγυοι, στηρίζουμε και συμμετέχουμε με κάθε πρόσφορο τρόπο στις κινητοποιήσεις των εργαζόμενων της ΔΕΗ για:

- να ανατραπούν συνολικά τα σχέδια ιδιωτικοποιήσεων των ΔΕΚΟ, του ξεπουλήματος της δημόσιας ιδιοκτησίας
- να μην περάσει η πώληση των μονάδων, των ορυχείων, των εγκαταστάσεων της ΔΕΗ
- ενάντια στον κατακερματισμό και το ξεπούλημα, ενάντια στην παραχώρηση του 17% της ΔΕΗ
- να μην μείνει κανένα σπίτι χωρίς ρεύμα, για να γίνει το ρεύμα κοινωνικό αγαθό
- μείωση των τιμολογίων και χρεώσεων ηλεκτρισμού – δωρεάν ρεύμα στους φτωχούς, τους ανέργους και τους ΑΜΕΑ
- ενάντια στην κατάργηση των εργατικών δικαιωμάτων,
- κατάργηση των υπεργολαβιών ανθρωπίνου δυναμικού στη ΔΕΗ ΑΕ, - πλήρη-σταθερή εργασία.
- για την συνολική ανατροπή της πολιτικής της ιδιωτικοποίησης, για δημόσιο και κοινωνικό έλεγχο/ιδιοκτησία του κλάδου του ηλεκτρισμού.

Αγωνιστική Ταξική Ενότητα στο ΕΚΑ